# Dziennik Zarządzeń
# Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Nr. 2 Kraków, dnia 28 stycznia 1936 r. Rok IV.

TREŚĆ:



**BĄDŹ GRZECZNYM DLA KLIJENTA, PEŁEN USZANOWANIA DLA ZWIERZCHNIKÓW, UPRZEJMYM W STOSUNKU DO KOLEGÓW, TAKTOWNYM I SPRAWIEDLIWYM DLA PODWŁADNYCH.**

## ODEZWY I UZNANIA.

P. Naczelnikowi urzędu pocztowo - telekomunikacyjnego Jasło wyrażam uznanie za celową i umiejętną propagandę usług pocztowo - telekomunikacyjnych oraz za owocną pracę w kierunku podniesienia dochodów państwowego przedsiębiorstwa P. P. T. i T. wzywając ogół P.P. Naczelników urzędów i Kierowników agencyj do szlachetnego współzawodnictwa na tem polu.

DYREKTOR
Okręgu Poczt i Telegrafów
SPETT

## POCZTA.

### 11

### Zestawienie zmian w nowem wydaniu taryfy pocztowej.

Nowe wydanie taryfy pocztowej, której stawki weszły w życie z dniem 1 stycznia b. r. wprowadziło pewne zniżki i zmiany w porównaniu z obowiązującą do tego czasu taryfą z 1934 r.

W celu zwrócenia uwagi urzędom p. t. na dokonane zmiany taryfowe, dla lepszego zapoznania z niemi klijenteli oraz wykorzystania zniżek, mających znaczenie gospodarcze, do szerszej propagandy usług przedsiębiorstwa P. P. T. i T. poniżej podaje się na zarządzenie Min. P. i T. Nr. PZ. 201 z dnia 17. I. b. r. oraz w związku z tut. okól. Nr. 708. z 1935 r. zestawienie zmian taryfowych wraz z pewnemi do nich wyjaśnieniami.

**Poz. 1 a.**

Obniżono stawkę dla listów wagi 250 — 500 g z 80 gr. na 75 gr.
„ „ „ „ „ 500 — 1000 g z 120 gr. na 100 gr.

rozszerzono granicę wagi listów do 2000 g. wprowadzając nową stawkę dla odnośnej grupy 175 gr. Stawki tej pozycji mają zastosowanie również do przesyłek Banku Polskiego.

**Poz. 1 c.**

Obniżono stawkę dla listów wagi 500 — 1000 g z 60 gr. na 55 gr., rozszerzono granicę wagi listów do 2000 gr., wprowadzając nową stawkę 75 gr.

**Poz. 1 d.**

Wprowadzono zasadę, że stawki tej pozycji stosują się jedynie do wezwań płatniczych, wykonanych sposobem mechanicznym w odróżnieniu od dotychczasowej zasady — dowolnego sposobu wykonania tych wezwań.

**Poz. 2 d.**

Zmiana jak pod poz. 1 d.

**Poz. 6.**

Obniżono stawkę dla próbek wagi do 100 g z 15 gr na 10 gr.
" " " " " " 250 g z 25 gr. na 20 gr.
" " " " " " 500 g z 50 gr. na 30 gr.

**Poz. 7.**

Przegrupowano pozycję tę celem zaakcentowania, iż przesyłki mieszane, zawierające papiery handlowe nie korzystają z ulg taryfowych przy masowej wysyłce.

**Poz. 13.**

Obniżono stawkę za każde 50 g próbek towarów ponad 100 g z 10 gr. na 5 gr.

**Poz. 16.**

Opłaty za poświadczenie odbioru oraz opłaty za poświadczenie doręczenia przesyłki, zamieszczone w poprzedniej taryfie (Dz. Tar. p. t. Nr. 11/34 r.) w trzech pozycjach a mianowicie 17, 18 i 19 zostały w nowem wydaniu zgrupowane w jednej pozycji 16-tej. poświadczenie odbioru dotyczy przesyłek poleconych, a poświadczenie doręczenia — przesyłek listowych zwykłych.

**Poz. 17 i 33.**

Rozszerzono na teren całego Państwa pośpieszne doręczanie przesyłek listowych i paczek w zamiejscowym obszarze pocztowym, podczas gdy dotychczas świadczenie to istniało tylko na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części woj. śląskiego. Jednocześnie przyjęto system zaliczkowy celem pokrycia opłaty za posłańca. Przy przyjmowaniu i doręczaniu przesyłek pośpiesznych w zamiejscowym obszarze pocztowym mają zastosowanie postanowienia §§. 181 do 184 i §§ 253 do 261 Ordynacji Pocztowej (II. P. 3) oraz postanowienia §§ 51 i 71. Przepisów ruchu do Ordynacji Pocztowej, część ogólna (II. P. 4). Przy przeprowadzaniu obliczenia z nadawcą urząd nadawczy potrąca z otrzymanej zaliczki oprócz należności za posłańca kwotę 15 gr. za zawiadomienie o kwocie wypłaconej posłańcowi (poz. 17 — 2-c i 33 — 2-c taryfy).

**Poz. 21 i 69.**

Wprowadzono w taryfie pojęcie „listu traktowego" i „traktowej przesyłki gazetowej" na wzór dotychczasowych listów dworcowych i dworcowych przesyłek gazetowych. Przesyłki traktowe są przewożone kursami traktowemi, przyczem przy przyjmowaniu ich, przewożeniu i doręczaniu mają zastosowanie analogiczne przepisy o przesyłkach dworcowych, zawarte w §§. 96 pkt. 6, 193, 194, 195 i 301 Ordynacji pocztowej (II. P. 3), w §§. 74 i 78 Przepisów ruchu do ordynacji pocztowej, część ogólna (II. P. 4), w §§ 26, 50, 57 i 87 Przepisów ruchu do ordynacji pocztowej, przesyłki listowe (II. P. 5), oraz w §. 15. I. Przepisów o odprawie i przewozie poczty (II. P. 8).

Opłata za dworcową wzgl. traktową przesyłkę gazetową została ustalona w wysokości 1 zł zamiast dotychczasowej opłaty 1 zł (dla wydawców) i 5 zł (dla osób prywatnych).

**Poz. 22.**

Stawki paczkowe obrotu wewnętrznego rozciągnięto również na paczki, przeznaczone do W. M. Gdańska. Do paczek, nadawanych do W. M. Gdańska należy używać adresów pomocniczych obrotu zagranicznego, natomiast do paczek, przeznaczonych do polskiego Up. Gdańsk 1. — adresów pomocniczych obrotu wewnętrznego.

**Poz. 26.**

Wprowadzono do taryfy postanowienia, tyczące się opłat za zwrotny transport paczek, zamieszczone dotychczas jedynie w ordynacji pocztowej (§ 335).

**Poz. 36.**

Obniżono stawkę za przyjęcie paczki przez listonosza wiejskiego z 30 gr na 20 gr.

**Poz. 38.**

Obniżono opłatę składowego z 20 gr na 15 gr, przy jednoczesnem ograniczeniu maksymalnej kwoty z 8 zł na 5 zł.

**Poz. 39.**

Opłatę za przepakowanie paczek ustalono w wysokości 20 gr, zamiast pobierania, jak dotychczas, opłaty manipulacyjnej 10 gr oraz faktycznych kosztów, użytych materjałów opakunkowych.

**Poz. 50 oraz poz. 55.**

Wprowadzono nową grupę uskalowania wagi dla czasopism: 50—65 g ze zniżoną stawką 1.6 gr. Jednocześnie ograniczono wagę czasopism do 1 kg. Pozostałe pozycje taryfowe dla czasopism uległy zmianie (bądź stanowią nowość) w związku z ogłoszonemi ostatnio nowemi przepisami gazetowemi, przyczem w poz. 55 (poprzednio poz. 207 a) uległy skreśleniu słowa „korespondecja w sprawie sprzedaży", tak, że stawki wymienionej pozycji obejmują obecnie jedynie czynności przewozu, sprzedaży i zwrotu niesprzedanych egzemplarzy czasopism.

**Poz. 65.**

Zniesiono opłatę manipulacyjną za sporządzenie telegramu przekazowego w wysokości 20 gr.

**Poz. 66.**

Przeprowadzono zmianę uskalowania stawek dla przekazów rozrachunkowych, ponadto rozszerzono granicę kwoty dla tych przekazów do 50 zł.

**Poz. 68.**

Zniesiono opłatę za pośpieszne doręczenie przy przekazach telegraficznych w wysokości 1.10 zł.

**Poz. 73.**

Obniżono stawkę za przyjęcie przekazu przez listonosza wiejskiego z 20 gr na 10 gr.

**Poz. 75 a i b.**

Ustalono zasadę, że opłaty wymienione w tej pozycji należy pobierać bez względu na to, czy przekaz czekowy P. K. O. lub zaopatrzenie emerytalne zostały doręczone adresatowi do mieszkania, czy też wypłacone w urzędzie pocztowym; opłat tych jednak **nie pobiera się:**

a) od przekazów czekowych P. K. O., adresowanych poste-restante. Opłatę za poste-restante od tych przekazów uiszcza P. K. O.,

b) od przekazów czekowych P. K. O., przeznaczonych dla adresatów, korzystających ze skrytek lub przegródek pocztowych,

c) od przekazów czekowych P. K. O., zaopatrzeń emerytalnych i t. p., przeznaczonych dla adresatów zamieszkałych w zamiejscowym obszarze pocztowym.

**Poz. 78 a i b. oraz 79.**

Ustalono w groszach (90, 45 wzgl. 35 gr) opłatę manipulacyjną za paczki za pobraniem zamiast podania tej opłaty jak dotychczas w centymach.

**Poz. 80.**

Wprowadzono do taryfy opłatę za tak zw. „półprotest" zamieszczoną dotychczas w przepisach wykonawczych, w sprawie zleceń pocztowych (§ 34. pkt. 1. Dz. U. M. P. i T. Nr. 5/1931 r. poz. 25).

**Poz. 90. pkt. 2.**

Wprowadzono do taryfy opłatę 10 gr za korespondencję, umieszczoną na odwrotnej stronie przekazu rozrachunkowego.

**Poz. 91.**

Obniżono stawkę za przyjęcie przez listonosza wiejskiego wpłaty na konto czekowe P. K. O. z 20 gr na 10 gr.

**Poz. 93.**

Wprowadzono do taryfy nowe świadczenie tj. udzielenie przez urząd p.t. informacyj, sporządzenie wyciągów i t. p. za opłatą 1 zł za każdy okres jednomiesięczny przeszukanych dokumentów pocztowych.

**Poz. 95.**

Obniżono stawkę za pełnomocnictwo pocztowe do odbioru określonej przesyłki z 25 gr na 10 gr.

**Poz. 97.**

Obniżono stawkę za pocztową kartkę tożsamości z 1 zł na 50 gr.

**Poz. 98.**

Obniżono stawkę za wymianę torby zamykanej z korespondencją z 5 zł na 3 zł.

**Poz. 102.**

Wprowadzono do taryfy nową pozycję z opłatą 50 gr za dostarczenie zagranicznej przesyłki pocztowej, z zawartością metali szlachetnych, urzędowi probierczemu do cechowania.

Nr. PP. 12/19/36 z dnia 22 stycznia 1936 r.

# ADMINISTRACJA.

## 12

### Zmiana zarządzenia.

Zarządzenie z dnia 17 grudnia 1935 r. Nr. OOrg 42/69 ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okr. P. i T. w Krakowie Nr. 22 ex 1935 r. poz. 322 zmienia się w ten sposób, że kolonję Szczepankowiec włącza się do miejscowego ,a nie, jak podano poprzednio, do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pocztowej Wolbrom 2.

Nr. OOrg 42/69 z dnia 11 stycznia 1936 r.

## 13

**Zaprowadzenie służby listonosza wiejskiego w okręgu urzędu pocztowego w Olkuszu.**

Zarządzeniem z dnia 17 maja 1935 r. Nr. 40/10 zaprowadzono z dniem 1 czerwca 1935 r. w okręgu urzedu pocztowego w Olkuszu stałą służbę listonosza wiejskiego dla miejscowości Czarna Góra, Kamyk, Mazaniec, Parcze Górne, Parcze Dolne, Podgrabie, Sikorka i Skalskie, wykonywaną codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Zarządzenie to zmienia się niniejszem w ten sposób, że służba listonosza wiejskiego w wymienionych wyżej miejscowościach wykonywaną będzie w okresie od 1 października do 31 maja każdego roku **co drugi dzień**, a to w poniedziałki, środy i piątki z wyjątkiem świąt uroczystych, natomiast w okresie od 1 czerwca do 30 września każdego roku **codziennie** z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Zmiany powyższe wprowadza się w życie z dniem 15 stycznia 1936 r.

Nr. OOrg 40/1 z dnia 11 stycznia 1936 r.

## 14

**Kontakt z władzami bezpieczeństwa.**

Wobec nieporozumień jakie wynikają z bezpośredniego zwracania się placówek pocztowych w zasadniczych kwestjach bezpieczeństwa do Policji Państw. przypomina się, że w sprawach tych winno być ściśle przestrzegane postanowienie art. 9 rozporządzenia z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 27 z 1931 r.) które brzmi:

,,Wszystkie władze, urzędy i organa państwowe i samorządowe prócz wymienionych w art. 7 i 8 (władze sądowe i prokuratorskie) zwracają się do Policji Państwowej w jej zakresie działania za pośrednictwem właściwej rządowej władzy administracji ogólnej (Starostw), wyjąwszy wypadki w których zwłoka zagraża niebezpieczeństwem; w wypadkach tych winny one jednak zawiadomić równocześnie właściwą rządową władzę administracji ogólnej (Starostwo)".

Nie dotyczy to oczywiście prośby placówek pocztowych o konwój poczty, ochronę ładunku podczas wymiany i innych, przewidzianych w przepisach o odprawie i przewozie poczty (II. P. 8), w których to wypadkach należy właśnie zwracać się bezpośrednio do miejscowych organów Policji.

W wypadkach takich jednak — według postulatów organów Policji Państw. — należy wcześniej podawać terminy zapotrzebowań konwojów czy ochrony z równoczesnem określeniem tury przewozu, a to celem wykorzystania policji wykonującej obchody służbowe.

Na tem miejscu przypomina się nałożony postanowieniem art. 242 Kodeksu postępowania karnego — na każdy urząd państwowy w zakresie jego działania — obowiązek zawiadamiania natychmiastowego Władz bezpieczeństwa (policji, prokuratora) o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu — (z pominięciem władzy administracji ogólnej, która nie jest powołana do ścigania przestępstw).

Zawiadomienie to winno nastąpić **natychmiast** po powzięciu wiadomości o dokonaniu na terenie pocztowym czynu przestępczego i może być ustne, telefoniczne lub pisemne. Niewykonanie zaś tego obowiązku może pociągnąć odpowiedzialność karną za bezczynność organu władzy z art. 286 kodeksu karnego.

W związku z tem zarządza się, aby w każdym wypadku przestępstwa, o ile dotyczyć ono będzie terenu lub personelu pocztowego, jak też w wypadku kradzieży, sprzeniewierzenia i t. p. P.P. Naczelnicy urzędów i Kierownicy agencyj — zgodnie z powołanym wyżej art. 242 k. p. k. — zawiadamiali bezzwłocznie najbliższą władzę bezpieczeństwa, niezależnie od obowiązku natychmiastowego doniesienia o każdem przestępstwie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. Nr. 1 poz. 7 z 1935 r. i Nr. 15 poz. 240 z 1935 r.).

Nr. OOrg. 990/12/Bezp/36 z dnia 14. I. 1936 r.

## 15

**Zmiana godzin urzędowych w agencji poczt.-tel. Kraków - Sowiniec.**

W agencji pocztowo - telekomunikacyjnej Kraków - Sowiniec wprowadza się z dniem 20 stycznia 1936 r. na okres zimowy jednorazowe godziny urzędowe od godz. 9 do 15 w służbie zewnętrznej we wszystkich działach służby.

Nr. OOrg. 26/3 z dnia 15 stycznia 1936 r.

## 16

**Przechowywanie kluczy od kas i lokali urzędów i agencyj po godzinach urzędowych.**

Na terenie jednej z Dyrekcji Okr. P. i T. zaszedł wypadek okradzenia placówki pocztowej, przyczem sprawcy kradzieży posługiwali

się kluczami, wykradzionemi uprzednio kierownikowi tejsamej placówki.

Zwracając na ten fakt uwagę, zarządza się, aby kierownicy wszystkich placówek pocztowych, a w szczególności p. agenci pocztowi — po ukończeniu czynności służbowych nie nosili kluczów od kas i lokali urzędowych ze sobą w czasie załatwiania spraw prywatnych poza swojem mieszkaniem, czy też w razie wyjazdów, lecz aby klucze te przechowywali w swoich mieszkaniach, w sobie tylko wiadomych zamykalnych schowkach, o którychby nie wiedzieli nawet najbliżsi domownicy.

Klucze bowiem noszone stale w kieszeniach ubrań, torebkach i t. p. są narażone zawsze na kradzież przez czyhających na sposobność ich skradzenia osobników, którzy potem korzystając z nich — mogą z łatwością otworzyć dany lokal urzędowy i kasę i zagrabić znajdujące się tam mienie pocztowe.

To samo odnosi się również do duplikatów kluczy od kas, których przechowanie unormowane jest przepisami rachunkowo - kasowego (§ 6 X. R. 1).

Zaznacza się w końcu, że fakt przechowywania kluczy w schowku w mieszkaniu winien być nieznany nikomu i utrzymywany w ścisłej tajemnicy, gdyż w przeciwnym razie mijałoby się to z celem.

Nr. OOrg 50/1/Bezp/36 z dnia 15. I. 1936 r.

## 17

### Zmiana okręgów pocztowych.

Z dniem 1 lutego 1936 r. wyłącza się gromadę Przecieszyn, gmina Brzeszcze, powiatu Biała, województwa Kraków z zamiejscowego okręgu pocztowego urzędu pt. Brzeszcze i włącza się ją równocześnie do miejscowego okręgu doręczeń wymienionego urzędu.

Nr. OOrg. 41/2 z dnia 17 stycznia 1936 r.

## 18

### Ubezpieczenia Społeczne.

Przy szczegółowej kontroli nadsyłanych tu wykazów składek ubezpieczeniowych stwierdzono, iż urzędy (agencje) z nielicznemi wyjątkami sporządzają te wykazy niestarannie a przedewszystkiem błędnie. W tym ostatnim wypadku urzędy (agencje) w przeważnej mierze bądź nie stosują się ściśle do obowiązujących w tym przedmiocie przepisów, zamieszczonych w Dziennikach Zarz. Dyr. O. P. i T. Nr. 2/934 poz. 15, Nr. 14/934 poz. 28 i 29 Nr. 14/934 poz. 139, Nr. 18/934 poz. 186, Nr. 2/935 poz. 28, 29, Nr. 6/935 poz. 90, Nr. 12/935 poz. 198 — bądź tych przepisów nie rozumieją.

W tym celu podaje się wzór wykazu oraz szczegółowe objaśnienia sposobu sporządzania tego wykazu i zarządza się co następuje:

1) Urzędy (agencje) winny bezzwłocznie zaznajomić się z niniejszemi normami i z całą dokładnością do nich się zastosować.

2) Przesyłanie wykazów w formie świstków papieru lub wypełnionych niestarannie jest niedopuszczalne.

3) Termin nadsyłania wykazów musi być bezwzględnie dochowany.

4) Zezwala się na sporządzanie wykazów osobno dla pracowników umysłowych osobno dla pracowników fizycznych, przez te urzędy, w których ilość pracowników ubezpieczonych jest liczniejsza.

Zarządzenie niniejsze, mające charakter interpretacyjny nie uchyla dotychczasowych przepisów, normujących przedmiot ubezpieczeń społecznych i istotnych postanowień nie zmienia.

**Objaśnienia:**

1) Kolumny 1 — 3 nie wymagają objaśnień.
2) W kolumnie 4-tej wpisywać wynagrodzenie pracownika „brutto“ bez żadnych potrąceń, należne mu z ustawy lub z umowy wraz z dodatkami i świadczeniami w naturze (ze świadczeń w naturze należy uwzględnić wartość mieszkania, otrzymanego przez kontraktowych dozorców).
3) W kolumnie 5-tej należy wpisać kwotę, do której dochodzi się przez następujące działanie rachunkowe: Kwotę z kolumny 4-tej dzieli się przez 25 (ilość roboczych dni w miesiącu znormalizowanych), otrzymany iloraz mnoży się przez 6 (ilość rob. dni w tygodniu); iloczyn stanowić będzie, po odpowiedniem zaokrągleniu, podstawowy zarobek tygodniowy. Kwotę tego zarobku mnoży się teraz przez ilość tygodni składkowych, których będzie tyle, ile jest sobót w danym miesiącu (5 lub 4). Z tego mnożenia otrzymujemy dopiero kwotę, którą wpisuje się do kolumny 5-tej. Przykład: 60 zł. (wynagr. mieś.) podzielone przez 25 = 2,4×6=14,40 zł. (zarobek tygodn.) 14,40 zł. zaokrąglamy do 14 zł. i mnożymy przez 4 (ilość tyg. skł.); otrzymujemy kwotę 56 zł. (kwota dla kol. 5-tej). Gdyby dany miesiąc obejmował 5

NAZWA URZĘDU (AGENCJI)

# WYKAZ

składek ubezpieczeniowych i opłat na Fundusz Pracy i Fundusz Bezrobocia
za miesiąc .................... 193 .. r., obejmujący tygodni składek ..........

| Lp. | Nazwisko i imię | Charakter służbowy | Wynagrodzenie zaokrąglone do 1 zł. | | SKŁADKI ZA UBEZPIECZENIE | | | | | | | | | OPŁATY NA FUNDUSZ | | | Razem wpłacił | | Uwagi! |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | CHOROBOWE | | | | emerytalne robotników | | emeryt. i na wyp. brak pracy prac. umys. | | wypadkowe | pracy | bezrobocia | | | | |
| | | | | | 4,6 % | | 5% | | 5,2% | | 10% | | | 1% | 2% | | | | |
| | | | miesięczne | tygodniowe | prac. umysł. | pracodawca | prac. fiz. | pracodawca | prac. fiz. | pracodawca | prac. umysł. | pracodawca | pracodawca | pracownik | pracodawca | prac. fiz. | pracownik | pracodawca | |
| | | | | | 2,3% | 2,3% | 2,5% | 2,5% | 3,3% | 1,9% | 4% | 6% | | 1% | 1,5% | 0,5% | | | |
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 |
| | | | | | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | zł. gr. | |
| | | | Razem | | | | | | | | | | | | | | | | |

## ZESTAWIENIE

Ubezpieczalnia Społeczna w .......... P.K.O. Nr. ..........
Konto pracodawc. Nr. ..........

| | Należytość od: Pracodawcy zł. | Pracodawcy gr. | Pracobiorcy zł | Pracobiorcy gr. | Razem zł. | Razem gr. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Składki ubezp. | | | | | | |
| Opłaty na; Fundusz pracy | | | | | | |
| Opłaty na; Fundusz Bezrob. | | | | | | |
| Ogółem | | | | | | |

Opłaty na Fundusz Pracy
Przekazuje Urząd (Agencja) do: | Ubezp. Spol. Wojew. B. F.
P. R. Niepotrzebne skreślić

w KASIE URZĘDU ..........
Podjęto kwotę zł. .......... gr. ..........
Dnia .......... 193 .. r.

NACZELNIK URZĘDU:

tyg. skł. otrzymamy kwotę 70 zł. (14×5 = 70). Inny przykład: wynagr. mieś wynosi 78 zł.: 25 = 3,12×6 = 18,72 zł. zaokrąglone do 19 zł. × 4 (lub 5) = 76 zł. (lub 95 zł.). Powyższe przykłady wskazują sposób zaokrąglania kwoty 1-tyg. zarobku do do 1 złotego w dół lub w górę; w przypadku, gdy końcówka groszowa tej kwoty wynosi 50 groszy, całą kwotę zaokrąglamy do złotego w górę.

4) W kolumnie 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 14 składki procentowe obliczamy od kwoty z kolumny 5-tej.

5) W kolumnie 12, 13, 15, 16 i 17 wpisuje się składki wzgl. opłaty, obliczone od kwoty z kolumny 4-tej.

6) W kolumnie 18-tej wpisuje się sumę składek wzgl. opłat, potrąconych pracownikowi.

7) W kolumnie 19-tej wpisuje się sumę składek wzgl. opłat, uiszczonych przez pracodawcę.

8) W kolumnie 20-tej należy wpisywać, jeśli zachodzi tego potrzeba, krótkie wyjaśnienia do poszczególnych kolumn.

9) Zestawienie należy wypełnić w podobny sposób, jak to czynią urzędy dotychczas na dowodzie wpłaty rachunku bież. (zawiadomienie dla właściciela rachunku).

**Kiedy pracownikowi nie należy potrącać przypadających na niego składek ubezp. a zatem kiedy pracodawca uiszcza składkę w całości?**

Rozróżniamy następujące przypadki:

A. **Pracownik umysłowy,** otrzymujący wynagrodzenie miesięczne w kwocie:

a) 50 zł. lub mniej — nie opłaca składki za ubezp. chorobowe oraz za ubezp. emeryt. i na wyp. braku pracy,

b) 60 zł. lub mniej — nie opłaca składki za ubezp. emer. i na wyp. braku pracy,

ad a) potrąca się mu tylko opłatę na Fundusz Pracy w wys. 1%

ad b) potrąca się mu tylko opłatę na Fundusz Pracy w wys. 1% i składkę za ubezp. chorobowe.

B. **Pracownik fizyczny,** którego wynagrodzenie nie przekracza w stosunku dziennym 2 zł. (50 zł. miesięcznie) nie opłaca żadnych składek ubezpieczeniowych; potrąca się mu jedynie opłaty na Fundusz Pracy 1% i Fundusz Bezrobocia 0,5%. Resztę opłaty na Fundusz Bezrob. w wys. 1,5% uiszcza pracodawca.

Nr. AKR. 180/21/36 z dnia 25 stycznia 1936 r.

## 19

**Specjalny podatek od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych — wyjaśnienia.**

W związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 503) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

**do art. 2 ustęp (1).**

1) Przez wyrażenie „wypłacane przez" rozumieć należy sam fakt wypłacania wynagrodzeń przez podmioty prawne, wymienione w ustępie (1) art. 2, bez względu na to, czy wynagrodzenia te płyną z funduszów tych podmiotów, czy też z funduszów podmiotów niewymienionych w ust. (1) art. 2. **Przykład:** urzędnik Ministerstwa pełni w jakiemś przedsiębiorstwie prywatnem funkcje kontrolne lub wchodzi w skład rady nadzorczej i z tego tytułu przedsiębiorstwo to wypłaca mu pewne wynagrodzenie. Wynagrodzenia tego jednak przedsiębiorstwo nie wypłaca mu bezpośrednio, lecz przekazuje Ministerstwu, które dopiero wypłaca je temu urzędnikowi. Otóż w tym wypadku, ponieważ wynagrodzenie to wypłaca władza wymieniona w art. 2 ust. 1, przeto podlega ono również specjalnemu podatkowi.

2) Przez wyrażenie „państwowe...... przedsiębiorstwa" użyte w punkcie 2) ust. (1) art. 2, rozumieć należy tak przedsiębiorstwa, będące odrębnemi osobami **prawnemi,** jakoteż nieposiadające odrębnej osobowości. Nie są przedsiębiorstwami państwowemi przedsiębiorstwa spółek, w których Skarb Państwa jest udziałowcem (np. właścicielem akcyj, choćby nawet wszystkich).

**do art. 2 ustęp (2).**

3) Przepis ten zawiera ustawową interpretację pojęcia „wynagrodzenia", podlegającego w myśl dekretu opodatkowaniu. Zgodnie z tym przepisem podlegają opodatkowaniu wszelkie wynagrodzenia, jakie płatnik uzyskuje z tytułów w tym przepisie wymienionych, bez względu na to, jakiego rodzaju są te wynagrodzenia, lub jak się one nazywają. W szczególności należą tu: diety poselskie i senatorskie, uposażenie zasadnicze, wynagrodzenia za pracę, emerytury, renty, zaopatrzenia, pensje, odprawy, wszelkiego rodzaju dodatki, stanowiące uzupełnienie uposażenia zasadniczego lub podstawowego, jak dodatki lokalne, funkcyjne, reprezentacyjne, służbowe, dodatki dla drużyn kon-

duktorskich i parowozowych za czas służby przy pociągach lub na parowozie, zarówno na kolejach normalno jak i wąskotorowych, dodatki dla szoferów i konduktorów samochodoów przedsiębiorstwa „P. K. P." dodatki dla dyspozytorów parowozowni, dodatki za pracę w pocztach ruchomych, za konwój poczty kolejami, za konwój poczty na drogach bitych, dodatki za służbę nocną, dodatki sezonowe, dodatki za wydajność pracy, ryczałty obchodowe dla funkcjonarjuszów przydzielonych do nadzoru dróg wodnych, ryczałty objazdowe dla nadzorców dróg i mostów, ryczałty nawigacyjne dla funkcjonarjuszów niższych zatrudnionych na objektach pływających, zasiłki wyrównawcze, wynagrodzenia za spełnianie czynności dodatkowych, nagrody pieniężne (remuneracje), zapomogi, premje, odszkodowania za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i t. p.

Natomiast wolne są od podatku te wynagrodzenia, które przyznane są wyłącznie na pokrycie kosztów, związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych. Do tych wynagrodzeń należą w szczególności:

a) należności z tytułu pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe, jak diety, zwrot kosztów przejazdu, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego, ryczałt za pełnienie służby poza miejscem stałego zamieszkania, ryczałty na wyjazdy, wynagrodzenia za używanie własnego samochodu, lub motocykla w podróżach służbowych i t. p.;

b) wypłacane żołnierzom dodatki: ćwiczebne, podczas zaokrętowania, asystencyjne i patrolowe;

c) ryczałty na przybory kancelaryjne, opał, światło, lokal, na posłańców, woźnych, na konserwację służbowych środków lokomocji oraz wzamian służbowych środków lokomocji i t. p.;

4) Wolne są również od specjalnego podatku wynagrodzenia, wypłacane tytułem zwrotu kosztów pogrzebu (pośmiertne) oraz odprawy pośmiertne, wypłacane członkom rodziny zmarłego w związku z jego śmiercią.

5) Nie podlegają specjalnemu podatkowi wynagrodzenia, wypłacane za wynik pracy (umowa o dzieło) np. wynagrodzenia wypłacane nauczycielowi za ocenę książki szkolnej, w wojsku t. zw. zasiłki wynalazcze i t. p. oraz wynagrodzenia za wykrycie wszelkiego rodzaju przestępstw skarbowych (w dziedzinie podatków, monopoli i ceł). Wynagrodzenia te bowiem nie są wypłacane z tytułu stosunku służbowego o ile chodzi np. o podatek dochodowy podlegają opodatkowaniu nie wg. działu II, a według działu I ustawy.

**do art. 2 ustęp (3).**

6) Przepisy tego ustępu stosują się również do osób, pełniących służbę na obszarze W. M. Gdańska.

7) Osoby pełniące służbę zagranicą i w W. M. Gdańsku i opłacające podatek dochodowy od uposażeń na rzecz państwa, na obszarze którego pełnią służbę, lub na rzecz W. M. Gdańska, wolne są od specjalnego podatku.

**do art. 3 pkt 1.**

8) Podane w tym punkcie minima 100 lub 110 zł. wolne są od podatku nietylko w wypadkach, gdy łączna suma wszystkich wynagrodzeń płatnika, jakie on wogóle pobiera, nie przekracza 100 lub 110 zł, lecz także wówczas, gdy płatnik pobiera wynagrodzenia od kilku władz, instytucyj i t. p. wypłacających mu odrębnie te wynagrodzenia i gdy wynagrodzenie wypłacone w ciągu miesiąca przez poszczególną władzę, instytucję i t. p. nie przekracza zł. 100 lub 110.

**Przykład:** Płatnik pobiera wynagrodzenie w 3 instytucjach po zł. 80 każde i każda z tych instytucyj wypłaca mu wynagrodzenie odrębnie. Płatnik nie podlega specjalnemu podatkowi od żadnego z tych wynagrodzeń. Jeżeli jednak jedna z tych instytucyj zamiast wypłacać płatnikowi wynagrodzenie odrębnie, przekazuje je drugiej i ta druga instytucja wypłaca płatnikowi dwa wynagrodzenia w łącznej sumie 160 zł, wówczas suma 160 zł. podlega podatkowi, a ze zwolnienia korzysta jedynie wynagrodzenie trzecie w sumie 80 zł. wypłacone odrębnie przez instytucję trzecią.

**do art. 4.**

9) Za „poszczególną władzę, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję" uważać należy każdy poszczególny organ uprawniony w myśl obowiązujących przepisów do asygnowania wynagrodzenia, choćby nawet asygnowało płatnikowi wynagrodzenie kilka różnych organów w ramach jednego resortu, a w wojsku każdą jednostkę administracyjną lub jednostkę gospodarczo samodzielną. Jeżeli więc urzędnik otrzymuje np. jedno wynagrodzenie, asygnowane mu bezpośrednio przez Ministerstwo a drugie bezpośrednio przez podległą władzę II. instacji, to w tym wypadku Ministerstwo i władza II instancji są odrębnemi organami asygnującemi i każdy z nich potrąca specjalny podatek według skali, przypadającej dla wypłaconego przez siebie wynagrodzenia. Przewidziana zatem w art. 4 kumulacja wynagrodzeń przez użycie zwrotu: „za podstawę ustalenia stopy procentowej i o-

bliczenia specjalnego podatku przyjmuje się łączną sumę“ wszelkich wynagrodzeń..................“ zachodzi tylko wówczas, gdy kilka wynagrodzeń wypłaca płatnikowi jeden i ten sam organ asygnujący. Stosuje się to nietylko do wypadków, kiedy jeden organ asygnujący wypłaca płatnikowi kilka wynagrodzeń z mocy obowiązujących przepisów, ale także wówczas, kiedy dzieje się to via facti, a więc kiedy różne władze, urzędy i t. p. przekazują wynagrodzenia jednemu organowi asygnującemu, a ten wypłaca je następnie płatnikowi.

10) Stopę procentową ustala się i podatek oblicza się od wynagrodzenia brutto. O ile chodzi zatem np. o pracowników kontraktowych, podstawę obliczenia stanowi suma wynagrodzenia bez potrąceń z tytułu podatku dochodowego, składek ubezpieczeniowych opłat na Fundusz Pracy i t. p.

11) W przeciwieństwie do podatku dochodowego, specjalny podatek pobiera się nie od sumy wynagrodzenia w stosunku rocznym, lecz od łącznej sumy tych wszystkich wynagrodzeń, które płatnik od poszczególnej władzy i t. d. faktycznie otrzymał w ciągu miesiąca.

O ile jednak chodzi o:

a) odprawy, wypłacane jednorazowo za trzy miesiące lub za dłuższy okres czasu spowodu bezzwłocznego rozwiązania stosunku służbowego z płatnikiem;

b) stałe miesięczne wynagrodzenia, które nie zostały wypłacone w terminie i wypłacone są za czas ubiegły jednorazowo, lub w kilku ratach;

c) wynagrodzenie z tytułu zaległych emerytur, rent i t. p. wypłacone jednorazowo, np. wskutek wygrania skargi o emeryturę w Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 130 ordynacji podatkowej zarządza co następuje:

We wszystkich wymienionych wyżej pod a) — c) wypadkach specjalny podatek należy obliczać i potrącać według stopy procentowej, przypadającej od wchodzących tu w rachubę wynagrodzeń osobno za każdy miesiąc.

Naprzykład: pewien urząd wypowiada w końcu stycznia b. r. pracownikowi pracę, zwalnia go z dniem 31 stycznia i wypłaca mu trzymiesięczną odprawę za luty, marzec i kwiecień 1936 r. Pracownik ten pobierał miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 300 zł, otrzymał więc w styczniu wynagrodzenie normalne za styczeń w kwocie 300 zł. i w dniu 31 stycznia 900 zł. tytułem odprawy, razem 1.200 złotych. Stosownie do wyjaśnień wyżej zawartych pracownikowi temu należy obliczyć i potrącić podatek od sumy 1.200 złotych, lecz według stopy procentowej, przypadającej od wynagrodzenia 300 złotych miesięcznie.

Przykład drugi: urzędnik skarży do Najwyższego Trybunału Administracyjnego decyzję władzy, odmawiającą mu prawa do emerytury. Skargę wygrywa i w styczniu 1936 r. otrzymuje zaległą emeryturę jednorazowo za trzy lata wstecz w wysokości 125 złotych za każdy miesiąc. Urzędnikowi temu należy podatek obliczyć i potrącić od ogólnej wypłaconej mu sumy, lecz według stopy procentowej, przypadającej od sumy 125 złotych.

Gdyby jednak w wypadkach, o których mowa pod b) i c), wypłacone za czas ubiegły wynagrodzenie za każdy poszczególny miesiąc nie przekraczało minimum wolnego od podatku (100 lub 110 złotych), łącznie zaś suma wypłaconego wynagrodzenia za czas ubiegły przekraczała to minimum, wówczas należy stosować zasady następujące:

A). Jeżeli płatnikowi w ubiegłych miesiącach wogóle nic nie płacono i jeżeli zarazem wynagrodzenie jego za każdy miesiąc nie przekraczało minimum wolnego od podatku (100 lub 110 złotych), wówczas od ogólnej sumy wypłaconego mu za czas ubiegły wynagrodzenia należy podatek obliczyć i potrącić według stopy procentowej przewidzianej dla pierwszego stopnia wynagrodzenia. Np. płatnikowi wypłacane jest jednorazowo wynagrodzenie za dwa lata wstecz, które miesięcznie wynosi 90 złotych. Ogólna suma wynagrodzenia (90×24) wynosi 2.160 zł. Od tej sumy należy pobrać podatek według stopy 7% lub 5,5%, w zależności od tego, czy wypłacone wynagrodzenie podlega potrąceniu z tytułu opłat emerytalnych lub składek ubezpieczeniowych, czy też nie.

B) Jeżeli płatnikowi, pobierającemu wynagrodzenie w pewnej określonej wysokości, w ubiegłych miesiącach wypłacono tylko część tego wynagrodzenia, a następnie w pewnym miesiącu, oprócz wynagrodzenia bieżącego, wypłaca mu się wyrównanie za miesiące ubiegłe, całkowicie lub częściowo, wówczas od kwoty wypłaconego wyrównania specjalny podatek należy obliczyć i potrącić według stopy procentowej, przypadającej od pełnej sumy wynagrodzenia za każdy ubiegły miesiąc, wyrównując równocześnie kwoty za mało ewent. potrąconego podatku w miesiącach ubiegłych.

**Przykład:** Płatnik ma umówione wynagrodzenie w sumie 250 zł. miesięcznie. W miesiącach od lipca 1935 r. do marca 1936 r. niewypłacono mu pełnej sumy 250 złotych, lecz wypłacono: w lipcu 1935 r. 120 złotych, w sierpniu —

180 złotych, we wrześniu 150 złotych, w październiku, listopadzie i grudniu 1935 r. po 160 zł, w styczniu i lutym 1936 r. po 130 zł. i w marcu 1936 r. 200 zł. W ten sposób płatnikowi zamiast 2.250 złotych (9 miesięcy po 250 zł.) wypłacono tylko 1.390 złotych. W kwietniu 1936 r. wypłaca się płatnikowi jednorazowo wyrównanie w kwocie 860 złotych plus bieżące wynagrodzenie 250 złotych, razem 1110 złotych. Podatek od tej kwoty należy obliczyć i potrącić nie według stopy dla sumy 1.110 zł. lecz według stopy dla sumy 250 zł, czyli sumy normalnego miesięcznego wynagrodzenia, a równocześnie należy obliczyć i potrącić za mało pobrany podatek w miesiącach grudzień 1935 r. — kwiecień 1936 r., jeżeli on w tych miesiącach był obliczony według stopy procentowej, przypadającej od sumy faktycznie wypłaconej w poszczególnych miesiącach.

Tę samą zasadę należy stosować także i wówczas gdy wypłata wyrównania następuje nie jednorazowo, lecz w ratach.

C). Zasadę przytoczoną pod B) należy stosować również w wypadkach wypłacania wyrównania wynagrodzenia za ubiegłe miesiące np. spowodu wygrania skargi o wyzszy wymiar emerytury.

W końcu Ministerstwo Skarbu podkreśla, że ulgi przyznane w niniejszym punkcie odnoszą się tylko do stałych miesięcznych wynagrodzeń, natomiast nie mają zastosowania do wypłat wszelkiego rodzaju zaległych i bieżących wynagrodzeń jednorazowych, tantjem, prowizyj i t. p., które powinny być opodatkowane ściśle według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r.

**do art. 5 ustęp (1).**

12) Specjalny podatek, podobnie jak dochodowy, pobiera się drogą potrącenia przy wynagrodzeniach. O ile płatnik pobiera w ciągu miesiąca raz tylko wynagrodzenie, sprawa nie przedstawia żadnych wątpliwości. Jeżeli natomiast płatnik w ciągu miesiąca pobiera wynagrodzenie w kilku terminach np. 8-go, 15-go i 24-go, wybór sposobu i terminu potrącenia podatku pozostawiony jest wolnej woli pracodawcy. Pracodawca może zatem, jeżeli zgóry wie ile wyniesie wynagrodzenie pracownika w danym miesiącu, potrącić mu cały podatek przy wypłacie pierwszego wynagrodzenia, może to zrobić przy wypłacie drugiego, lub nawet ostatniego wynagrodzenia, może wreszcie potrącić odpowiednią część specjalnego podatku przy każdorazowej wypłacie — wogóle może czynić tak jak jemu i pracownikowi wygodniej, byle najpóźniej przy ostatniej wypłacie sprawa potrącenia całego specjalnego podatku **od łącznej sumy wszystkich wypłacanych płatnikowi w tym miesiącu wynagrodzeń,** była definitywnie załatwiona, a potrącony podatek został wpłacony do dnia 7 następnego miesiąca.

13) Osoby, których wynagrodzenia wolne są od potrąceń z tytułu podatku dochodowego i opłat emerytalnych lub składek ubezpieczeniowych a obciążone są wyłącznie opłatami na rzecz Funduszu Pracy, opłacają specjalny podatek według skali określonej w pkt. 1). Przez określenie „wynagrodzenia wolne od państwowego podatku dochodowego" rozumieć należy również wynagrodzenia wolne od tego podatku tylko z tego względu, że nie przekraczają ustalonego ustawą minimum egzystencji, a zatem wynagrodzenia nieprzekraczające w stosunku rocznym — o ile chodzi o grudzień 1935 r. — sumy 2.500 zł, a o ile chodzi o czas od 1 stycznia 1936 r. — sumy 1.500 zł. np. od emerytury w wysokości 120 zł. miesięcznie, która jako nieprzekraczająca w stosunku rocznym sumy 1.500 zł. jest należna od podatku dochodowego, a nie podlega też potrąceniu z tytułu opłat ubezpieczeniowych i emerytalnych, podatek należy potrącić według skali p. 1 (art. 5 ust. 1).

**do art. 5 ustęp (4).**

14) Znaczenie tego przepisu obrazuje przykład następujący: Pracownik od jednej władzy asygnującej pobiera dwa wynagrodzenia po 300 złotych miesięcznie, razem złotych 600. Z tych jedno wolne jest od podatku dochodowego i opłat emerytalnych (ubezpieczeniowych), drugie podatkowi i opłatom podlega. Podatek obliczyć należy w sposób następujący: Stopa procentowa dla sumy 600 złotych według skali pierwszej wynosi 14%, według skali drugiej 10%. Do pierwszych 300 złotych należy więc zastosować stopę procentową 14%, do drugich 10%. Podatek będzie więc wynosił: od pierwszych 300 zł. — 14% czyli 42 złote, od drugich 300 złotych — 10% czyli 30 zł., razem 72 złote.

**do art. 7.**

15) Władze, urzędy, przedsiębiorstwa i t.p., które na podstawie dotychczasowych zarządzeń korzystają ze zwolnienia od przedkładania władzom skarbowym odpisów list płacy w związku z poborem podatku dochodowego według działu II ustawy, korzystają z takiego samego zwolnienia również w odniesieniu do podatku specjalnego.

16) Wszystkie inne władze, urzędy, przedsiębiorstwa i t. p. winny równocześnie z wpłatą potrąconego podatku specjalnego przedkła-

dać albo odpisy listy płac, albo wykazy według wzoru obowiązującego w odniesieniu do podatku dochodowego z dz. II. Odpisy list płacy będą wówczas tylko uznane za wystarczające, jeżeli będą zawierały conajmniej następujące rubryki: imię i nazwisko płatnika, wysokość łącznego wypłaconego w miesiącu wynagrodzenia brutto, tak w gotówce jak i w naturze, suma potrąconego podatku.

Nr. AK. 180/20 z dnia 24 stycznia 1936 r.

## 20

**Zmiana okręgów pocztowych.**

Z dniem 1 lutego 1936 r. wyłącza się gromadę Wola Pławska, gminy Borowa, powiatu mieleckiego, województwa krakowskiego z zamiejscowego okręgu pocztowego agencji poczt. Czermin k. Mielca i włącza się ją równocześnie do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pocztowej w Borowej k. Mielca.

Nr. OOrg. 42/75 z dnia 25 stycznia 1936 r.

## 21

**Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.**

| Nr. porz. M.P.i T. | Nazwa firmy: | Wymiar reklamy w $dcm^2$ | Rodzaj reklamy | Nazwa urzędu (agencji) w którym reklama ma być wywieszona | Czas trwania reklamy |
|---|---|---|---|---|---|
| 107 | Polskie Radjo S.A. | 62 | plakat | wszystkie urzędy i agencje pt. | 3 tygodnie od dnia wywieszenia |
| | „ | 35 | „ | „ | 20 I. 1936 do 20 I. 1937 |
| 108 | Fundusz szkolnictwa Polskiego zagranicą | 68 | „ | Kraków 1 — 15 | 1 II. 1936 15 III. 1936 |

Nr. OOg. 414 z dnia 25 stycznia 1936 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW (Oddział Ogólny) KRAKÓW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1936 WYNOSI:
kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia L. Gronusia, dzierżawca J. Kowalski, w Krakowie. ul. Stolarska L. 6.